

se og anvendelse af radioaktive stoffer dog ikke tilladelse fra Sundhedsstyrelsen i en række tilfælde. Disse tilfælde omfatter i det væsentligste naturligt forekommende radioaktive stoffer, såfremt disse ikke ved særlig behandling er blevet opkoncentrerede. Undtagelsestilfældene omfatter også import og anvendelse af navigationsinstrumenter og ure forsynet med radioaktiv lysfarve. Fjernelse af det radioaktive materiale er dog ikke tilladt, ligesom reparation af lysfarven vil kræve tilladelse fra Sundhedsstyrelsen. De nævnte undtagelsesbestemmelser fritager ikke besidderen af de nævnte stoffer og instrumenter for at iagttage de i medfør af radioaktivitetsloven givne bestemmelser om sikkerhedsforanstaltninger. For røgdetektorer og andre forbrugerartikler, hvor der er indbygget eller tilsat radioaktivt stof, gælder Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse nr. 154 af 6. marts 1990 om røgdetektorer og forbrugerartikler indeholdende radioaktive stoffer. I henhold til denne bekendtgørelse kræves der ikke tilladelse til køb og brug af sådanne forbrugerartikler, såfremt disse er typegodkendte af Sundhedsstyrelsen. Import og fremstilling af typegodkendte forbrugerartikler kræver Sundhedsstyrelsens tilladelse.

Ovennævnte bekendtgørelser giver bestemmelser om undtagelse fra de generelle krav om tilladelse (eller anmeldelse). Sådanne bestemmelser betegnes undtagelsesregler eller undtagelsesniveauer. Et andet begreb er frigivelsesniveauer, som benyttes til at fastsætte, hvornår et materiale, der vides at indeholde radioaktive stoffer, kan frigives som ikke-radioaktive i juridisk forstand, det vil sige kan håndteres (f.eks. bortskaffes som affald) som ikke-radioaktive materialer. Frigivelsesniveauer finder kun anvendelse i forbindelse med bortskaffelse, genvinding eller genanvendelse af materialer fra en praksis, der er omfattet af kravet om tilladelse fra eller anmeldelse til de nationale kompetente myndigheder. Frigivelsesniveauer fastsættes eller godkendes af myndighederne. Den i begrundelsen for spørgsmålet nævnte engelske grænseværdi på 400 Bq/kg (Becquerel pr. kg) er et sådant generelt frigivelsesniveau, hvorunder engelske brugere af radioaktive stoffer og nukleare anlægsindehavere ikke længere behøver at behandle et affaldsmateriale som lavaktivt affald. Det er ikke et undtagelsesniveau,

hvorunder der ikke længere kræves anmeldelse til eller tilladelse fra myndighederne.»«

Spm. nr. S 986

Til miljø- og energiministeren (7/1 98) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt implementeringen af EU-direktiv 96/29 (Euroatom) vil betyde, at importerede varer til danske forbrugere fra maj måned år 2000 kan risikere at indeholde radioaktive stoffer i mængder, som i dag betegnes som lavaktivt atomaffald, samt oplyse, om der eksisterer nogen form for regler og kontrol med importerede varegrupper til Danmark vedrørende indhold af radioaktive stoffer?«

Begrundelse

Ifølge artiklen »År 2001: Radioaktiv hverdag« i bladet Global Økologi fra januar 1998 betyder implementeringen af EU-direktiv 96/29 (Euroatom), at radioaktivt affald, som holder sig under de anførte grænseværdier, kan håndteres uden anmeldelse eller tilladelse i forhold til myndighederne, hvorfor affald, som hidtil er betragtet som lavaktivt affald, må indgå i de gængse ordninger for affaldshåndtering og genbrug. Dette kan angiveligt udmøntes i, at ganske almindelige forbrugsvarer som metal i biler, fyldstoffer i sofaer, diverse plastmaterialer og keramik som tallerkener må indeholde store mængder radioaktive stoffer i forhold til hidtil, og at den europæiske atomindustri herved kan slippe af med store mængder atomaffald, som ellers skulle være behandlet eller deponeret som lavaktivt affald.

Svar (30/1 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Spørgsmålet har været forelagt for indenrigsministeren, som oplyser følgende:

»Indenrigsministeriet har indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, Statens Institut for Strålehygiejne, der har oplyst følgende, til hvilket jeg kan henholde mig:

»I henhold til Rådets direktiv 96/29/Euroatom af 13. maj 1996 skal der i medlemslandene gen-